

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Kopieerslaaf of God in Frankrijk of wat doet een student-assistent eigenlijk?

Overduin, I.

Citation

Overduin, I. (2000). Kopieerslaaf of God in Frankrijk of wat doet een student-assistent eigenlijk? *Bestuurskundige Berichten*, 15(2), 26-27. Retrieved from <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3234315>

Version: Publisher's Version

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3234315>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Kopieerslaaf of God in Frankrijk of wat doet een student-assistent eigenlijk?

Iris Overduin

Je kent er vast wel een paar: die overijverige studenten die je na college en in de pauze altijd glimlachend ziet praten met de docent. Zij proberen student-assistent te worden - met of zonder succes. Misschien ben jij daar wel één van. Maar weet je wel wat zo'n functie inhoudt?

Geen taakinhoud van twee student-assistenten is dezelfde. De inhoud hangt natuurlijk af van de docent waarvoor je assisteert en het eventuele onderzoek dat je moet doen. Zelf was ik van juli 1999 tot en met november 1999 full-time student-assistent 'in het kwadraat': ik vervulde twee assistentschappen, beide aan het Centrum voor Milieukunde Leiden (CML). Van de redactieraad was het idee gekomen om hier kort over te schrijven, zodat je eindelijk weet wat deze geluksvogels (hoog salaris en legaal niet studeren!) doen. Wil je zo'n baan eigenlijk wel?

De meeste bestuurskundigen die student-assistent worden, komen op het departement terecht, aangezien de docenten daar natuurlijk bekend zijn met de student en het werk het beste op de studie aansluit. Ik had echter in het vorige collegejaar, voor mijn vertrek naar Noorwegen, drie keuzevakken gevolgd op het CML. Het CML, onder leiding van professor Udo de Haes, is een interfacultair departement van de universiteit, diens hoofdtaak het onderzoeken en het lesgeven is in de gevolgen van en oplossingen voor milieuproblemen. Het interfacultaire karakter reflecteert zich in de achtergrond van de vijftien-vijftig werknemers, zoals scheikundigen, antropologen, biologen, sociologen en voor een paar maanden dus één bestuurskundige.

De basis voor het milieukunde-onderwijs aan de Universiteit Leiden werd in 1975 gelegd met een interfacultaire milieucursus. De huidige Oriëntatiecursus Milieukunde/Milieu & Ontwikkeling is daaruit voortgekomen. Het was onder andere deze cursus waarbij ik assisteerde. Wanneer een student keuzevakken wil volgen aan het CML, dan moet hij of zij eerste deze - zeer intensieve - oriëntatiecursus volgen. Ook was deze cursus verplicht voor tweedejaars biologen en antropologen.

Tijdens mijn verblijf in Noorwegen kreeg ik een brief waarin het CML mij vroeg of ik wilde solliciteren naar de functie van student-assistent bij

deze cursus. Al snel verliet een sollicitatiebrief het land en ik volgde er snel achteraan. De vrijdag na de donderdag dat ik thuis kwam had ik gelijk een gesprek met de cursuscoördinator Gerard Barendse en 's middags werd ik gebeld dat ik aangenomen was.

In augustus kreeg ik vervolgens - samen met drie andere aangenomen student-assistenten - een week lang een cursus lesgeven van het ICLON. De week hierna startten de (verplichte) introductiedagen van de oriëntatiecursus, die tot doel hebben de studenten kennis te laten maken met zowel inhoudelijke aspecten van het vak, als met de speciale omstan-

digheden bij het werken in groepen met studenten van verschillende studierichtingen. De ruim zestig studenten werden ingedeeld in groepen van tien - deze vormden dus zes werkgroepen, aangevoerd door een student-assistent of CML-medewerker. Ik had de leiding over één psychologe, één sinologe, vier antropologen en vier biologen. Drie dagen lang, van 9 tot 5, moest ik hun, door middel van opdrachten, een beeld geven van wat hun tijdens de cursus te wachten zou staan. Het waren zware dagen - voor zowel de docent als de studenten.

Na deze introductie, kwamen deze werkgroepen, naast de twee hoorcolleges per week, vervolgens elke week (verplicht) drie uur lang bij elkaar (Leids kwartiertje is hier onbekend). Iedere keer liet een student zijn of haar referaat horen, waarna vervolgens de opdrachten, die de studenten thuis voorbereid dienden te hebben, behandeld. Mijn taak was dus het beoordelen van de referaten en de inzet van de studenten in de werkgroepen en het uitleggen van de opdrachten en de literatuur. Echt een schooljufidee kreeg ik hiervan, vooral als een student zijn 'huiswerk' niet gedaan had en ik hem of haar daarop moest wijzen. Van binnen moest ik vaak heel hard lachen, om de serieuze houding die ik ten tonelen voerde.

Elke week kwamen de docenten bij elkaar om de voortgang en eventuele probleemgevallen te bespreken en het volgende werkcollege voor te bereiden. Dit waren vergaderingen van ongeveer vier uur. Eind oktober werden door de studenten de tentamens afgelegd. Elk van de docenten keek

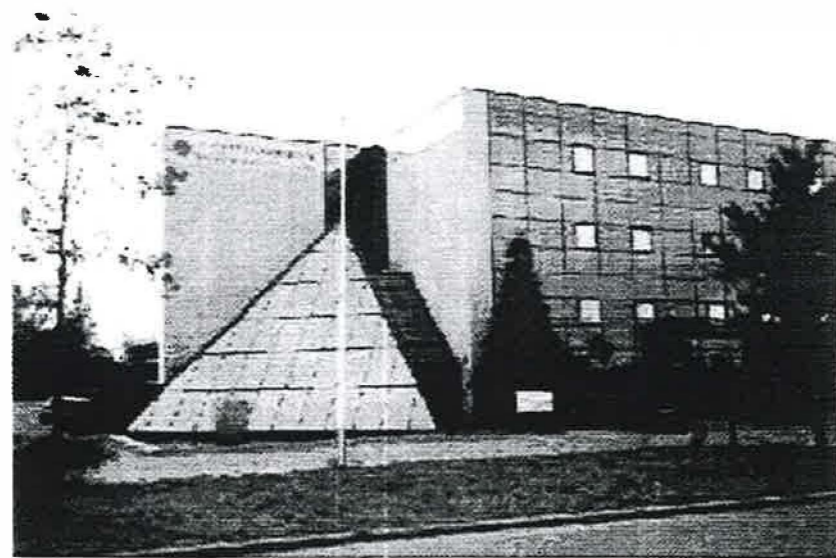
echt een schooljuf-idee kreeg ik hiervan

twee vragen na, waarna we wederom bij elkaar kwamen om eventuele opvallende zaken te bespreken. In november kon ik een punt achter dit assistentschap zetten.

Naast het geven van deze cursus, deed ik van juli tot en met oktober, literatuuronderzoek voor de vervolgcursus Mondiaal Milieubeleid. Ik werd kort na mijn andere aanstelling aangenomen voor deze cursus, vanwege mijn studie en de verschillende cursussen die ik in Noorwegen heb gevolgd op het gebied van milieubeleid. De cursus Mondiaal Milieube-

leid was geheel nieuw en moest dus van onder af helemaal opgebouwd worden. Van het CML kreeg ik een eigen werkplek, waardoor het mogelijk werd mijn eigen chaos te creëren. Ik kreeg van de cursuscoördinator een lijst met onderwerpen voor de colleges. Mijn taak was het zoeken van literatuur voor deze colleges en eventuele gastdocenten. Het eindresultaat was een berg informatie in mijn hoofd en een dikke syllabus, waarna in november de cursus begon. Toen zat mijn taak erop. Ik vond deze vijf maanden een plezierige tijd. Vooral het lesgeven was mij erg goed bevallen, maar ook het vele lezen voor het literatuuronderzoek was erg interessant. Het meest bevredigende is eigenlijk het gevoel dat ik kreeg, toen ik 'mijn' studenten hun tentamen zag maken en deze vervolgens nakeek en toen de syllabus warm van de pers bij mij op het bureau lag, wetende dat andere studenten hem ook zouden lezen. In november begon ik, na een jaar afwezig te zijn geweest bij bestuurskunde, met het volgen van seminars. Dat was het enige nadeel: na een student-assistentschap is het weer moeilijk op gang komen.

Iris Overduin
Vierdejaars studente Bestuurskunde Leiden

Het CML is gevestigd in het Van Steenisgebouw

The United Nations International Student Conference of Amsterdam (UNISCA) is a UN simulation project. The culminating highlight of this project is a week-long UN simulation conference in Amsterdam from the 13th until the 18th of November, 2000. UNISCA is an international, interdisciplinary

universitycourse. This means you will receive study credits from the University of Amsterdam. UNISCA will broaden your international horizon and deepen your insight into international relations. You will meet and become friends with people from all over the world.

<http://www.unisca.org>

unisca@pscw.uva.nl
+31 (0) 20 525 29 63

